З Днем визволення України від гітлерівських окупантів!

28 жовтня сотні громадян приходять із квітами до могил Невідомого солдата та до інших меморіалів, щоби згадати та ще раз усвідомити їхню роль в українській історії.

Сьогодні, як і 80 років тому, український народ стає на оборону рідної землі. І ворожий план бліцкригу стає провалом.

Напевно, путін і путінці, напавши на українців не розуміють, з ким вони мають справу. Коли ще не було москви, держава Київської Русі була однією з найрозвиненіших і наймогутніших в середні віки. Саме Київська Русь зупинила навалу Золотої Орди на Європу, в той час як москва була одним з улусів Орди. Не забудемо українське козацтво, яке стало унікальним явищем в світовій історії з яким рахувалися монархи Європи, яке дало людству прообраз першої демократичної конституції. У часи Другої світової війни без внеску українців, мабуть, і не було б Перемоги...

Щороку 28 жовтня Україна відзначає національне свято - День визволення від нацистських окупантів. Адже саме в цей день 78 років тому вдалось остаточно вигнати гітлерівську армію Німеччини та її союзників із сучасної території України.

Трагедія Другої світової війни не оминула жодної української родини, проте з кожним роком очевидців тих подій стає все менше.

Президент України В. Зеленський у своєму зверненні зазначив, що ми віддаємо шану українцям, які боролись і перемогли нацизм у роки Другої світової війни. Сьогодні ми робимо це, тримаючи в руках не квіти, а зброю.

Сьогодні зберегти пам'ять про подвиги наших предків означає захистити їхні здобутки. Ми згадуємо вигнання нацистів, наближаючи вигнання рашистів, — зазначив він. Президент провів аналогію між нацизмом, який у 1945 році здавався остаточно переможеним та спаленим дотла, та рашизмом — злом, яке 80 років потому відродилось з попелу.

Проведено виховні години в академічних групах коледжу, квіти вдячності принесено до могил загиблих в роки Другої світової війни викладачів, працівників, студентів..... Гринчук Владислав, студент М13 групи (куратор Валентина Мефодовська) зазначив: «День визволення України від нацистів у 247-й день нашої боротьби стає символом: результатом нашої боротьби неодмінно стане визволення нашої України!» Студенти переглянули і обговорили документальний фільм «День Перемоги».

Протягом перших чотирьох місяців було окуповано всю материкову частину України. Радянські війська до останнього боронили Севастополь, однак вимушено залишили місто у липні 1942 року.

Більшість областей сучасної України перебували під німецькою окупацією від двох до трьох років.

Ключовими у поразці Рейху стали Сталінградська битва у лютому 1943 року та події на Курській дузі у липні 1943 року, яка увійшла в історію як наймасштабніша танкова битва Другої світової війни.

Саме після успішної контратаки розпочалися перші спроби радянських військ визволити українські землі.

Хронологія визволення:

Харків – 23 серпня 1943 року;

Київ – 6 листопада 1943 року;

Дніпро – 23 грудня 1943 року;

Одеса – 14 квітня 1944 року;

Львів – 27 липня 1944 року.

Паралельно здійснювалися Житомирсько-Бердичівська, Корсунь-Шевченківська, Рівненсько-Луцька, Криворізька, Львівсько-Сандомирська та Східно-Карпатська військові операції.

Станом на 28 жовтня 1944 року радянські війська остаточно відтиснули німців до кордону. Однак залишалося ще одне місто – Чоп.

Вже наступного дня нацистська армія залишила місто, однак незабаром розпочала контрнаступ.

Протягом тижнів окремі райони Чопу – важливого залізничного вузла на кордоні Словаччини та Угорщини, Словаччини та Закарпатської України – переходили з рук у руки.

Остаточна дата визволення Чопу – 23 листопада 1944 року.

Вважається, що військові втрати України в роки війни становлять 2,5 млн осіб і 5,5 млн. — загиблих військовополонених і мирного населення. По відношенню до загальних втрат СРСР це становить 40-44%. З врахуванням вторинних демографічних втрат (померлі від хвороб і голоду, депортовані, емігранти, втрати у природному прирості населення), то втрати складуть приблизно 14,5 млн осіб. На тій війні загинув кожен п'ятий українець.

За даними демографів, довоєнна чисельність населення в Україні відновилася лише через 13 років, у 1959 році.

Було також зруйновано майже 700 міст (40% усіх міст Радянського Союзу, знищених війною) і 28000 сіл.

Оцінка матеріальних збитків становила 285 млрд рублів (в цінах 1941 року) - понад 40% усього збитку СРСР.

Спалено 319 000 господарств, на Лівобережній Україні був зруйнований кожен четвертий будинок.

Виведено з ладу 5600 мостів, зруйновано 33 000 шкіл, технікумів, 18 000 медичних установ..

